

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX03JZVMX
prvotní identifikátor

odbor právní
náměstí Hrdinů 1634/3
P.O. BOX 155/P, Praha 4
140 21

Č. j. MV- 98945-21/P-2016

Praha 14. července 2017

Městský soud v Praze
pracoviště Hybernská
Hybernská 18
Praha 1

K č. j. 8A 97/2016

Žalobce: Tomáš Pecina, nar. 21. 4. 1966,
bytem Slezská 1668/56, Praha 2

zastoupený: JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem,
Opletalova 1535/4, Praha 1

Žalovaný: Policejní prezidium České republiky, se sídlem Praha 7,
Strojnická 935/27
**adresa pro doručování: Ministerstvo vnitra
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4**

Žaloba proti rozhodnutí – doplnění vyjádření k žalobě

I.

Žalobce podal k Městskému soudu v Praze žalobu ze dne 2.6.2016, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí Policejního prezidia ze dne 7.5.2015 č. j. PPR-1476-17/ČJ-2015-990140.

Rozsudkem ze dne 6.12.2016 č. j. 8A 97/2016-28 rozhodl nadepsaný soud tak, že napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, a to pro nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Současně rozhodl, že je žalovaný povinen zaplatit žalobci náklady řízení před soudem prvního stupně.

Žalovaný podal do rozsudku kasační stížnost ze dne 16.12.2016, kterou doplnil podáním ze dne 2.1.2017.

Nejvyšší správní soud svým rozsudkem ze dne 21.6.2017 č. j. 6 As 326/2016 rozhodl o podané kasační stížnosti tak, že rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Soud uvedl, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné (stejně jako jemu předcházející postup stěžovatele při vyčíslení úhrady) z důvodů, které ve svém rozhodnutí uvedl městský soud a tento jeho rozsudek tudíž neobstojí.

II.

Nejvyšší správní soud v bodě II.(9) svého rozsudku konstatuje sdělení žalobce, že stěžovatel vyhověl jeho opakované žádosti o tytéž informace, které jsou předmětem sporu, a přípisem ze dne 29.3.2017 žalobci požadované informace poskytl, aniž by za ně vyžadoval úhradu nákladů. Žalobce ve svém sdělení uvádí, že stěžovatel tímto sám poskytl odpověď na otázku oprávněnosti účtování nákladů a podání kasační stížnosti tak postrádá smysl.

Ke skutečnosti tvrzené žalobcem, že mu žalovaný poskytl na jeho žádost ze dne 18.3.2017 dle zákona č. 106/1999 Sb. (evidovanou pod č. j. PPR-9568/ČJ-2017-990140) tytéž informace, které požadoval ve své žádosti ze dne 12.1.2015, musí žalovaný uvést, že **tato žalobcem tvrzená skutečnost se nezakládá na pravdě.**

Žalobce na základě své žádosti ze dne 12.1.2015 požadoval sdělení :

1) u kolika osob je v současné době v informačním systému FODAGEN evidován záznam o odebrání biologického materiálu ve smyslu ustanovení čl. 22 odst. 9 písm. d) závazného pokynu policejního prezidenta č. 250/2013, o identifikačních úkonech;

2) jaké uschovací lhůty jsou pro tyto osobní údaje v systému FODAGEN evidovány, optimálně v členění na počet záznamů s uschovací lhůtou a) kratší než 5 let, b) 5 až 10 let, c) 10 až 20 let, d) 20 až 50 let, e) delší než 50 let,

3) Jaké okolnosti provedení identifikačních úkonů ve smyslu ustanovení čl. 22 odst. 9 písm. e) Pokynu jsou v systému FODAGEN evidovány, v členění do skupin podle čl. 22 odst. 3 písm. a) Pokynu, tzn. na osoby prověřované v souvislosti s úmyslným trestným činem, obviněné, podezřelé, odsouzené atd.?

V daném případě žalovaný poskytl žalobci odpověď na otázku č.3, k otázkám č. 1 a 2 byl proveden výpočet nákladů, který je předmětem sporu.

Na základě žádosti ze dne 18.3.2017 pak žalobce žalovanému položil dvě stejné otázky, jako ve své předchozí žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. ze dne 12. ledna 2015 :

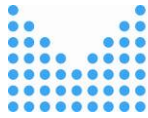
1) u kolika osob je v současné době v informačním systému FODAGEN evidován záznam o odebrání biologického materiálu ve smyslu ustanovení čl. 22 odst. 9 písm. d) závazného pokynu policejního prezidenta č. 250/2013, o identifikačních úkonech;

2) jaké uschovací lhůty jsou pro tyto osobní údaje v systému FODAGEN evidovány, optimálně v členění na počet záznamů s uschovací lhůtou a) kratší než 5 let, b) 5 až 10 let, c) 10 až 20 let, d) 20 až 50 let, e) delší než 50 let,

Tyto otázky se však vztahují ke stavu dat obsažených v informačním systému FODAGEN platnému v době podání aktuální žádosti, tj. v březnu 2017, nikoli ke stavu těchto dat platnému v době podání předchozí žádosti, tedy v lednu 2015.

Žalobce mohl být inspirován k podání nové žádosti o informace sdělením, obsaženým ve stanovisku Policejního prezidia České republiky (č. j. PPR-1476-40/ČJ-2015-990140 ze dne z 1. března 2017) k jeho správní žalobě, vedené Městským soudem v Praze pod č. j. 3A 5/2017, kde je uvedeno „*Během uplynulých dvou let systém prošel mnohými úpravami a otázky formulované stejně jako otázky č. 1 a č. 2 žalobcovy žádosti o informace by aktuálně bylo možno zodpovědět bez dalšího programování.*“

Žalovaný vyhověl nové žádosti žalobce o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. a poskytl mu požadované údaje o počtu osob, u kterých je v informačním systému FODAGEN evidován odběr biologického materiálu, a o uschovacích lhůtách. Tyto údaje se však vztahují k datu 27. března 2017, a nejsou proto informacemi

požadovanými žalobcem v jeho žádosti ze dne 12. ledna 2015. Tyto informace dosud žalovaný žalobci neposkytl.

III.

Výše uvedené skutečnosti žalovaný sděluje soudu v souvislosti s opětovným projednáním žalobního návrhu ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu, a to k případnému tvrzení žalobce, že informace jím požadované (v lednu 2015) mu byly žalovaným sděleny na základě jeho žádosti z března 2017, stejně jako to učinil v řízení vedeném pod č. j. 3A 5/2017, když toto tvrzení žalobce je v rozporu se skutečností.

JUDr. Ivana Pecháčková
ředitelka odboru právního